

sivâ ratione, vel planè non, vel non ita facilè ad perfectos
 Syllogismos possunt revocari. 2. Utiles sunt πρὸς τὸ ἐπισο-
 μίζειν τὰς ἀνίλεγοντας, sive ad os iis obturandum & frenan-
 dum, qui veritati alicujus θέσεως vel etiam conclusionis
 Syllogismò illatæ pertinaciter sese opponunt. 3. Conducunt
 quoque Syllogismi ad impossibile ducentes ad veritatem
 principiorum manifestam faciendam & in apricum produ-
 cendam, quæ cum sint immediata, à priori demonstrari neque-
 unt, aut saltem in illa scientia ac disciplina ostensivè & à
 priori demonstrari nequeunt, in qua sunt principia. Negotio
 igitur isti deductiones adversarium ad incommodum aman-
 dantes, quin imo pro re nata ad veritatem primorum principio-
 rum manifestandâ demonstrationes πρὸς τὸν δὲ adhibendæ sunt,
 præsertim quando in gratiâ pertinacis adversarii horû principio-
 rû manifestationē suscipere cogimur. 4. Utimur hòc probandi
 modò, cum præmissæ conclusionem δεικτικῶς probantes
 sunt ignotæ, aut saltem ei sunt ignotæ, quòcum dispu-
 tamus. *Hòc modò probandi utimur, inquit Zacharias Vr-
 sinus in Il. Prior. Anal. cap. VI. p. 154. cum præmissæ syllogi-
 smi directè sive ostensivè probantes conclusionem sunt ignotæ, aut
 saltem ignotiores, quàm conclusio, sive disputanti, sive iis, quòcum
 disputatur. Tum enim plerumque ad absurda, quæ ex contra-
 dictoria conclusionis sequuntur, confugimus atque ex illis verita-
 tem conclusionis proposita ostendimus. Vid. Neldelius Institut.
 de Usu Organ. Aristotel. part. III. cap. II. §. 46. 47. At-
 que hæc cum de Syllogismis ἐξ ὑποθέσεως in genere, tum
 de Syllogismis διὰ τὴν ἀδυναμίαν in specie pro instituti ra-
 tione sufficient; reliquas Syllogismorum ἐξ ὑποθέσεως
 species: Syllogismum nempe κατὰ μέγληψιν, nec non illum,
 qui est κατὰ ποιότητα, alii occasione reservamus.*

Μόνω τῷ ἀκρίβω καὶ ἀλέπτω εἰς αἰῶνα
 τιμὴ καὶ δόξα.